Crematori, per fi

Â
Il·lustració: Laura Estrada

Com que la nostra no és una ciutat normal, el negoci funerari té un plus de funest. Digne, al llarg de la història, de la sèrie melodramàtica "Six feet under" -a l'estat titulada "A dos metros bajo tierra". Per als que no tinguin present la dilatadíssima història del tema dels morts a Manresa, és bo recordar que, fins a la liberalització del mercat a mitjan dels noranta, l'única empresa que hi operava era Fontal, l'acrònim dels cognoms Fontanet i Alcañiz. De fet, els manresans ja utilitzaven Fontal com a sinònim absolut de funerària. Posteriorment, els socis van partir peres, l'empresa va passar a formar part del grup barceloní Eurofunerarias i, des de ja fa uns quants anys, opera amb el segell del grup Mémora, líder de l'estat en el sector. Ara bé, els deixebles de l'antiga Fontal no es van retirar del negoci. Així van néixer la Funerària Fontanova -de Fontanet i Sunyer- i Funerària del Bages -antiga casa Alcañiz-, en un duel empresarial irreconciliable entre l'hereu Fontanet i el gendre Velasco a Manresa i comarca. Mentrestant, el grup Mémora no ha volgut entrar en les trifulgues del sepeli i ha anat aprofitant la inèrcia de la història, adaptant-se, com ho fa a tots els municipis, als serveis que ofereix la ciutat. Ara és al capdavant de la iniciativa per construir un crematori a la zona de Congost que, per cert, sembla que tornarà a enfrontar Manresa i Sant Fruitós, que també té sobre la taula un projecte d'incineradora.

Per fi, el "vell" projecte de construir-ne un a Manresa per aprofitar l'àrea territorial d'influència podria veure la llum -a sobre, amb competència al municipi del costat-i milloraria una mica el model esquarterat i confús en el qual cada funerària té el "seu" edifici, les "seves" sales de vetlla, la "seva" sala per a cerimònies, etc. i cal fer uns quants quilòmetres si la família opta per la incineració del difunt. No pas com en altres ciutats on els tanatoris i altres instal·lacions estan centralitzades i, en part, municipalitzades, són comunes i hi treballen indistintament totes les empreses que ho desitgin. A més, hi sol haver espai per aparcar i bons accessos des del centre de la ciutat. Tot el contrari que a Manresa on, no aparquem, no sabem mai on hem d'anar exactament i continuem incinerant a la quinta forca. Com a mínim, això, ara sembla que tindrà remei.